

P 902041

PB-PP | B-31126
BELGIE(N)-BELGIQUE

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niét in januari en augustus)

61ste jaargang nr. 6 - zomer 2017

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

Afz. / V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

**Kerkgebouw en
Secretariaat:** Keizerstraat 26-28
2800 Mechelen

Predikant: ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen   ☎ 015/20.51.54

**EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: 10.00 u.,
MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG**

Rekening: **IBAN: BE93 7510 0260 2367, BIC: AXABBE22** t.n.v.
Gemeenteleven Keizerstraat

Rekening: **IBAN: BE97 7512 0773 6149, BIC: AXABBE22** t.n.v.
Diaconie Keizerstraat

Recreatie

Het is eigenlijk best een mooi woord, dat woordje "recreatie". "Herscheping" betekent het, als je het letterlijk vertaalt. En daar zitten voor een gelovig mens allerlei associaties aan vast.

Als ik me niet vergis, heeft het Marxisme aanvankelijk nogal een negatieve visie op recreatie. Het is niet veel meer dan een poging van het kapitaal om van een afgebeulde mens weer een energieke productiefactor te maken, die zijn bijdrage kan leveren aan het arbeidsproces.

Maar ondertussen is voor de meeste mensen de vrije tijd vaak omvangrijker en belangrijker geworden dan de werkuren, als een periode waarin je kunt werken aan je zelfontplooiing en kunt genieten van de mooie dingen van het leven. Het is de tijd waarin we echt onszelf kunnen zijn. Zo zegt het vaak meer over een mens als je weet wat zijn of haar hobby's zijn dan wat voor werk hij of zij doet.

Ook het calvinisme krijgt nogal eens het verwijt, dat ze vrij negatief staat tegenover vrije tijd. "Ledigheid is des duivels oorkussen", nietwaar? De mens is ertoe bestemd om te zwoegen "in het zweet zijn aanschijns" (Gen. 3:19) en alles wat fijn is is fout omdat het maakt dat je je te veel op het aardse richt, heet het dan. Nu is dat laatste niet echt een Bijbels standpunt. Als je erkent dat alle goede dingen je door God worden geschonken, dan kun je niet anders dan grote dankbaarheid voelen voor alles wat mooi is en goed en waar, omdat dat je telkens opnieuw laat zien, hoe grenzeloos goed de Heer is. Anderzijds kan ook het Jodendom zich niet goed voorstellen, dat een mens wel eens helemaal niets zou kunnen doen - als Abraham in Genesis 18 in de ingang van zijn tent zit als daar drie mannen passeren, is het volgens de rabbijnen evident, dat hij dus bezig was om de thora te bestuderen - je bent immers nooit klaar met het bestuderen van Gods Woord?! En de man die zich een sterke vrouw wenst, omdat hij dan zelf kan "neerzitten te midden van de oudsten des lands" (Spr. 31:23 NBG) vergist zich, als hij denkt dat dat is om niets te doen - kijk het maar na in de Nieuwe Bijbelvertaling.

Ondertussen gaat het er in de Bijbel niet om, dat wij mensen zoveel tot stand moeten brengen. De focus ligt veeleer op datgene wat *de Heer* tot stand brengt. En daarom zal de Schrift zich er nooit mee tevreden stellen, dat een mens steeds nieuwe krachten opdoet om weer aan het arbeidsproces deel te nemen. Als er in de kerk wordt gesproken over recreatie, dan bedoelen we ook echt: een nieuwe Schepping. Daar mogen we best eens wat vaker bij stilstaan, ook deze zomer. Hoe God *ons* wil herscheppen, nieuw wil maken, naar het beeld van Jezus Christus onze Heer. En wat dat betekent in ons dagelijks bestaan.

JHB

Kerkraad

We begonnen de vergadering van 6 juni met het lezen van Psalm 104 verzen 19 t/m 35 over de Grootheid van God en zijn Schepping van ons bestaan, (lees het maar eens na), een prachtige Psalm. Na het gebed werden de notulen van de vorige vergadering (3 mei) goedgekeurd. De agenda werd vastgelegd, er werden geen punten toegevoegd. We evalueerden de erediensten van 30 april tot zondag 4 mei Pinksteren een dienst waarin we het Heilig Avondmaal vierden en Georgette Saliba bevestigd werd als ouderling. Alle diensten werden door onze eigen predikant ingevuld.

We overliepen de correspondentie in en uit en dan begonnen we aan de Themata. We evalueerden de zondags eredienst waarin de kerkraadsverkiezingen werden gehouden. We bekeken ook nog eens de ledenlijst (53) van onze kerk. We spraken over de orgelisten voor de vakantie in de maanden juli en augustus, er zijn nog enkele open zondagen die moeten worden ingevuld, maar dat komt wel in orde, daar doen we het nodige voor! We bespraken de uitgaven van ons Kerkblad, uitgave 2 juli en 3 september (in augustus verschijnt er geen kerkblad). De vluchtelingen is een altijd weerkerend onderwerp.

We bekeken ook de diverse lijsten en merkten op dat op de lijst koffieschenken, (letterlijk te nemen want de koffie wordt op voorhand gemaakt) heel dikwijls na elkaar dezelfde namen voorkomen, dat moet toch anders kunnen, niet? We hadden het over de Hervorming 500 jaar Luther, er zijn verschillende initiatieven genomen waar aan wordt gewerkt. We hopen in september met de Kerkraad van de Zandpoortkerk weer samen te komen om dit alles verder uit te werken. Het jaarplan 2017 kwam aan de orde, voor de zondagen 16 en 23 juli, wanneer onze Predikant op verlof is, hebben we geen voorgangers kunnen vinden (iedere Kerk vist hiervoor in dezelfde vijver), we kerken op die data samen in de Zandpoortkerk. Laat ons hier een voorbeeld zijn van samenhangendheid als Christen. Op 30 juli, 6 en 13 augustus is de Predikant van de Zandpoort kerk op verlof en dan kerken we weer samen in de Keizerstraat. Zo willen we niemand voor een gesloten Kerk zetten! U leest hier meer over in dit Kerkblad.

We spraken ook over de startzondag die we willen laten doorgaan op zondag 10 september. Ook op zondag 10 september is het Open Monumenten Dag en stellen we, in de namiddag, onze Kerk open voor het publiek, er zullen verschillende orgel recitals worden gegeven, heel waarschijnlijk met als gegeven de Luther Liederen, de bedoeling is deze liederen mee te zingen. Een "Vaste burcht is onze God" zit mee in het repertorium! We hadden het nog ook over de invulling van de eerste

zondagen van de maanden september, oktober en november, we proberen dan altijd iets speciaals in de eredienst naar voor te brengen. Als laatste puntje evalueerden we de AKV dag van 25 mei. Na de verschillende verslagen over de Kindernevendienst, Jongeren-catechese, Senioren, Diaconaat, Zending, Pastoraat, Groot-kerkverband sloten we de vergadering af met de rondvraag en met het voorlezen van Lied 261 uit het liedboek.

De volgende vergadering leggen we vast op maandag 4 september. Nogmaals geven we mee, heeft u iets te zeggen, te melden of suggesties, spreek een Kerkraadslid of de Predikant aan, of schrijf het op een briefje of mail ons.

Mogen de vakantie maanden juli en augustus voor iedereen maanden zijn van rust, van familie, van inzicht en inspiratie, liefde en vooral vrede voor elkaar. Een gezegende tijd toegewenst!!

Samenstelling kerkenraad

Predikant:	ds J. Brouwer	015 - 20 51 54
Ouderlingen:	Mani Kanza	0489 - 86 38 41
	Georgette Saliba	015 - 41 31 85
	Geert Van Cammeren	015 - 31 97 64
Diaken:	Georges Vandensavel	015 - 61 02 03 / 0476-93 99 18

Rooster

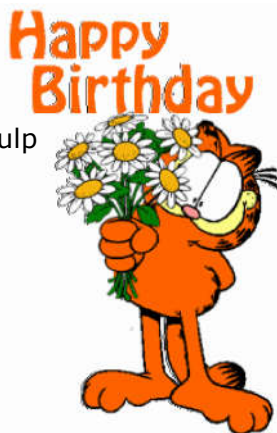
Normaal liggen de kindernevendiensten in de vakantietijd stil. Als er kinderen in de dienst zijn, kan eventueel iemand van de leiding het op zich nemen om mee naar boven te gaan en een verhaal met verwerking *naar eigen vrije keuze* met de kinderen doen. Er is echter niets verplicht; alleen is het materiaal van Kind op Zondag wel tot september gekopieerd en ligt dat op de vaste plek klaar. In het kerkblad van september verschijnt dan de nieuwe lijst.

Ook voor de lezingen wordt met ingang van september een nieuwe rooster opgesteld. In de vakantieperiode wordt in principe de tweede schriftlezing naar keuze gedaan door de predikant of de ouderling van dienst.

Verjaardagen

02	juli	Nezir Dirlik
04	juli	Edwin Ntamba
11	juli	Arthur Vanduffel
11	juli	Jaap van der Wulp
13	juli	Ton Kardux
16	juli	Guyny Ntamba
24	juli	Elske Brouwer
27	juli	Rina Blokland e. Joosten
29	juli	Corrie Noordzij e. van der Wulp
30	juli	Tanja Sakur
04	augustus	Samir Younan
08	augustus	Georges Vandensavel
13	augustus	Nynke Brouwer
21	augustus	Sabri Eke
23	augustus	Hanne Eke
24	augustus	Jacques Stiévenard
25	augustus	Aysel Eke
27	augustus	Rudi Van Messem
27	augustus	Hushna Dirlik e. Eke

Al deze jarigen wensen we een gelukkige maar bovenal een gezegende verjaardag !

Gezamenlijke diensten

In de zomer is het altijd een hele opgave om voor elke zondag een voorganger en een organist te vinden. Bovendien voelt het niet goed, als er bij ons maar een handjevol mensen in de kerk zit en een paar honderd meter verderop, aan de Zandpoortvest, nog zo'n klein kuddeke. Daarom hebben de kerkenraden besloten om in de zomermaanden vijf weken lang onze kerkdiensten gezamenlijk te vieren. Op 16 en 23 juli bent u welkom in de Zandpoortkerk (onze kerk zal dan gesloten zijn), op 30 juli, 6 en 13 augustus verwelkomen we onze broeders en zusters van Mechelen-Zuid in onze kerk.

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur, tenzij anders vermeld.

zondag 02 juli
ds. J. Brouwer

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Zending

zondag 09 juli
ds. J. Van Hees

organist: E. Poncin
2° collecte: Synodale Kas

zondag 16 juli
***Gezamenlijke dienst in de Zandpoortkerk,
Zandpoortvest 27***

zondag 23 juli
***Gezamenlijke dienst in de Zandpoortkerk,
Zandpoortvest 27***

zondag 30 juli
ds. J. Van Hees

organist: I. Hendrickx
2° collecte: Synodale Kas

zondag 06 augustus
ds. J. Brouwer

organist: W. Zwaan
2° collecte: Zending

zondag 13 augustus
ds. J. Voortman

organist: E. Poncin
2° collecte: Orgelfonds

zondag 20 augustus
ds. J. Brouwer

organist: T. De Jongh
2° collecte: Gemeenteleven

zondag 27 augustus
ds. J. Brouwer

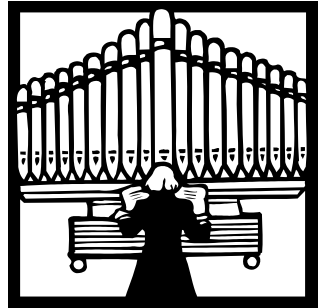
organist: P. Oerlemans
2° collecte: Synodale Kas

zondag 03 september
ds. J. Brouwer
H. Avondmaal

organist: P. Oerlemans
2° collecte: Zending

zondag 10 september
ds. J. Brouwer
Startzondag met broodmaaltijd

organist: E. Poncin
2° collecte: Diaconie

In Memoriam Irène Joelants

Kort geleden bereikte ons het bericht, dat Irène Joelants op 21 mei jongstleden in de leeftijd van 96 jaar is overleden. De afscheidsplichtigheid heeft in intieme kring plaatsgevonden.

Irène was een vaste waarde in onze gemeente, kleindochter van onze voormalige voorganger, ds. P. Joelants. Trouw bezocht ze de erediensten, waar ze jarenlang de begeleiding van de gemeentezang op het orgel verzekerde. Trouw bezocht ze de seniorennamiddagen, waar ze zwijgzaam, maar belangstellend de gesprekken volgde.

Irène werd geboren op 3 augustus 1920 in Charleroi, waar haar vader omwille van zijn talenkennis een kantoorbaan had gekregen bij een Duitse baron. Na zijn dood in 1931 verhuisde het gezin terug naar Mechelen, waar men introk bij de grootouders van Irène aan de Hombeeksesteenweg, de plek waar ze tot een paar jaar geleden is blijven wonen. Na haar studies aan het Lyceum aan de Veemarkt kreeg ook Irène een kantoorbaan, eerst in Mechelen, later in Brussel bij een staalfabriek. Ze trouwde met Frans Leysens, een huwelijk dat echter kinderloos bleef. Na zijn overlijden bleef ze aan de Hombeeksesteenweg wonen, met hulp van de weinige familie die haar restte en enkele vrienden, totdat het moment aanbrak dat ze niet meer zelfstandig kon functioneren. Zo bracht ze haar laatste jaren door in huize St-Angela in Onze-Lieve-Vrouwe-Waver.

Moge de Heer zich ontfermen over haar en allen die haar moeten missen.

Pastoraat in vakantietijd

Zoals gebruikelijk kunt u in bijzondere omstandigheden een beroep doen op pastorale bijstand van een collega-predikant tijdens de afwezigheid van ds Brouwer (de maand juli). Neemt u daartoe gewoon contact op met een kerkenraadslid (pag. 5) - die zal u verder helpen.

Uit Synodaal Nieuws:

Boodschap van de bijzondere synode van 6 mei 2017

Over Kerk-zijn en geld hebben, wat als ... ?

Vorbereid door een grondige bezinning op plaatselijk en regionaal niveau kwam de Synode achter gesloten deuren bijeen op zaterdag 6 mei 2017 in de Nieuwe Graanmarktkerk in Brussel.

De titel van deze bijzondere synodevergadering was "Kerk-zijn en geld hebben". In zijn toespraak wees de synodevoorzitter erop dat geld in de Kerk geen moreel thema is, maar van spiritueel niveau. Welke god aanbid je? Er is een nieuwe reformatie nodig binnen de Kerk.

We moeten ons niet laten leiden door angst om te verliezen, maar moedig de realiteit onder ogen zien en elkaar moeilijke vragen durven stellen.

De nationale penningmeester confronteerde ons met de realiteit van de cijfers. We hoorden wat de Kerk heeft en waar de beperkingen liggen. In een goede sfeer werden in groepen de verschillende moeilijke vragen op tafel gelegd en besproken: hoe staan wij een levende Kerk in de weg en wat hebben we nodig om dit te doorbreken?

Hieruit vloeiden aanbevelingen voort voor de Synodale Raad om deze op te nemen en verder uit te werken.

Zoals in het liturgisch moment aan het begin van de dag werd gezegd n.a.v. het wonderverhaal over de broodvermenigvuldiging: niet alleen zoals Filippus in cijfers denken, maar ook zoals Andreas de kleine jongen het materiaal voor de wonderen laten aanreiken.

François Choquet
Ds. Petra Schipper
Wim ten Kate

Een Pennsylvaans verhaal van vergiffenis in actie

Noot vooraf: de Amish zijn een traditionalistische doopsgezinde geloofsgemeenschap in Noord-Amerika, die afkerig staat tegen eigendom van auto's, persoonlijke telefoons, televisies en andere technologie die hun focus zou kunnen afleiden van God, geloof en gezin. Typisch is hoe zij zich met paarden en buggy's verplaatsen. Zij leven nog min of meer zoals in het begin van de 19e eeuw en spreken onder mekaar Pennsylvaans Duits, een taal gebaseerd op de 18e eeuwse Duitse dialecten van hun voorouders. Gemiddeld baart een Amishvrouw in haar leven 7 kinderen, waardoor hun aantal snel toeneemt (thans 250.000 in heel Noord-Amerika, waarvan zo'n 35.000 in Pennsylvania). Vroeger waren alle Amishmannen boeren, nu werken velen ook buiten de landbouw. Amishvrouwen blijven na hun huwelijk thuis om voor het huishouden en de kinderen te zorgen. Jongeren mogen in hun tienertijd enkele jaren "rumschpringe" (rondspringen, experimenteren met de buitenwereld), maar daarna sluit 80 à 90 % zich aan bij de Amishkerk. Vanaf 1736 kwamen groepjes Amish naar Pennsylvania, aangelokt door de religieuze tolerantie in deze toenmalige Britse kolonie. Alle Amish in Pennsylvania stammen af van zo'n 500 immigranten uit de 18e eeuw, vandaar dat dikwijls dezelfde (veramerikaanste) familienamen terugkomen, zoals Miller (oorspronkelijk Müller), King (König), Zook (Zug), Stoltzfus, Fisher, en zo voort. Voor genetici vormen zij een interessant studie-object. (HW)

Op 2 oktober 2006 parkeerde Charles Carl Roberts IV zijn truck bij het plaatselijke Amish schooltje in het gehucht Nickel Mines, Pennsylvania. Zoals elke dag moest hij bij de plaatselijke boeren melk gaan ophalen, maar die dag had hij andere plannen. Gewapend met een Springfield XD 9mm drong hij het schooltje binnen en nadat hij alle jongens had bevolen het lokaal te verlaten, bond hij de meisjes vast. Juf Emma Mae Zook en haar moeder wisten te ontsnappen en belden vanop een naburige boerderij de politie, die spoedig ter plaatse was. Charles Roberts had intussen de klas gebarricadeerd. Hij had de meisjes willen misbruiken, maar omdat de hulpdiensten zo snel opdaagden, had hij daar niet meer de tijd voor. Hij schoot op 10 meisjes, van wie vijf stierven: Naomi Rose Ebersol (7 jaar oud), Marian Stoltzfus Fisher (13), Anna Mae Stoltzfus (12), Lena Zook Miller (8) en Mary Liz Miller (7). Vijf anderen overleefden, namelijk Rosanna King (6 jaar oud, levenslang gebrekkelijk), Rachel Ann Stoltzfus (8), Barbara "Barbie" Fisher (11), Sarah Ann Stoltzfus (12) en Esther King (13). Eén meisje,

Emma Fisher, was met de jongens mee naar buiten gestapt omdat ze thuis Pennsylvans Duits sprak en Roberts' Engelse bevel niet goed begrepen had. Nadat hij de meisjes had beschoten, pleegde Charles Roberts zelfmoord. Naar verluidt deed hij dit alles omdat hij wraak wilde nemen op God, nadat 9 jaar eerder een dochttertje van hem was gestorven kort na haar geboorte.

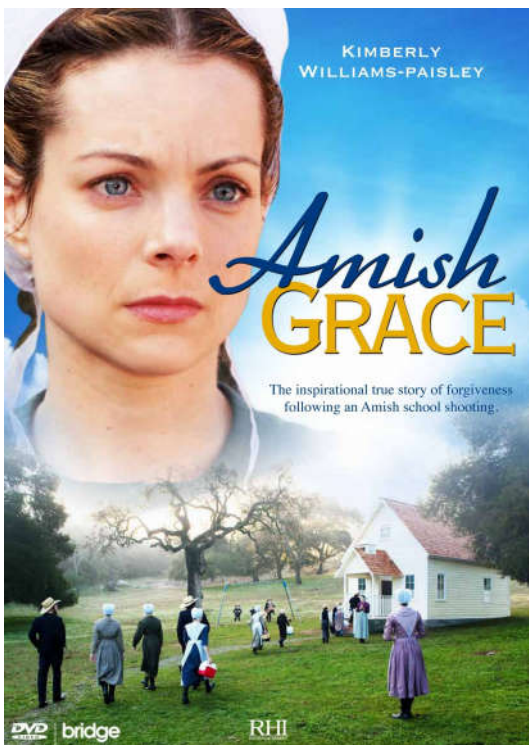
Niet alleen de Amish waren ten diepste getroffen door deze gruwelijke tragedie, ook de verwanten van de moordenaar hadden dit totaal niet zien aankomen en waren er helemaal kapot van. Zij moesten verder leven met de schande, en bovendien liet de moordenaar zelf een weduwe na met kinderen. Charles' moeder Terri vertelt in haar boek "Forgiven" hoe diezelfde dag haar man Chuck aan de tafel zat te huilen met een handdoek over zijn hoofd, zijn ogen dof en hol, en hoe zijzelf later zelfs had uitgeschreeuwd "Waar was U God, hoe hebt U dit kunnen laten gebeuren?". Maar toen verscheen plots aan het venster een struise in het zwart geklede figuur met breedgerande hoed. Het was een buur, Henry Stoltzfoos, een Amishman van wie sommige vrienden en verwanten dochters hadden verloren in de schoolschietpartij. "Zoals alle Amish, had hij redenen te over om ons te haten", schrijft Terri. "Maar in plaats daarvan, straalde compassie van zijn gezicht af". Henry Stoltzfoos bleef meer dan een uur bij de ouders van Charles Roberts en verzekerde hun ervan dat de Amish hun niet de schuld gaven van de tragedie, dat ze hen zelfs liefhadden en dat ze niet moesten verhuizen omwille van de schande, zoals Chuck eerst van plan was geweest. Amish leiders bezochten ook de ouders van Charles' weduwe Marie om samen met hen te bidden. Marie werd zelfs

uitgenodigd op de begrafenis van één van de slachtoffertjes! Na de tragedie werd heel wat geld opgehaald en uitzonderlijk, omwille van de hoge medische kosten, aanvaardden de Amish deze liefdadigheid. Maar ze stonden erop dat ook de weduwe en de kinderen van de moordenaar een deel zouden krijgen. Tenminste 30 Amish woonden de begrafenis bij van Charles Roberts. Onder hen waren Chris en Rachel Miller, wiens dochters Lena en Mary Liz in hun armen gestorven waren. Zij waren gekomen om de ouders van hun moordenaar te troosten!

De moeder van de moordenaar

bezoekt jarenlang elke donderdag avond de boerderij van de familie King om te helpen met hun dochter Rosanna, die sedert de tragedie zwaar gehandicapt is en regelmatig stuipen krijgt. Terri Roberts las voor haar, baadde haar, verzorgde en bracht haar naar bed. Vader Christ King vertelt dat ook voor Amish vergiffenis niet makkelijk is, dat hij nog elke dag woede moet bevechten en dat hij bij elk bezoek van Terri opnieuw moest denken aan "de gebeurtenis". Maar dat verandert niks aan zijn respect voor Terri Roberts: "Ze is sterk genoeg geweest om naar buiten te komen en deel te worden van het leven van een meisje dat haar zoon getracht heeft te vermoorden. Ze is zodanig deel van onze routine dat we haar missen wanneer ze er niet is. Ze is hier altijd welkom".

Omwille van borstkanker kan Terri niet meer zo dikwijls langs gaan bij de Kings. Maar toen zij op een dag weer thuis kwam na een behandeling in het ziekenhuis, was één van de meisjes die de tragedie had overleefd, komen helpen om mee haar huis op te kuisen.

Onmiddellijk na "de gebeurtenis" hadden de Amish samen besloten vergiffenis te schenken. Steven Nolt, professor in Amish studies aan Elizabethtown College, zegt dat voor de meeste mensen vergiffenis en aanvaarding aan het einde komen van een lang emotioneel proces. Maar de Amish vergeven eerst en werken zich dan elke dag door de emoties daarvan. Dit "vergevingsbesluit" opende ruimte voor Terri Roberts om haar vriendschap aan te bieden, iets wat normaal in die situatie ongemakkelijk zou aangevoeld hebben.

Terri Roberts, die heen en weer geslingerd werd tussen liefde voor haar zoon en woede om zijn daad, stelt het zo: "Vergiffenis is een keuze, (...) niet een gevoel. Deze lieve ouders waren net zo verpletterd door verdriet als ik, hun harten waren gebroken zoals het mijne. Ik hoefde niet te stoppen met woede, pijn en uiterste verbijstering te voelen bij de gruwelijke beslissingen die Charlie had genomen. Ik hoefde alleen maar een keuze te maken: te vergeven. En ik begreep het andere deel van wat de Amish hadden gezegd: als wij niet kunnen vergeven, hoe kunnen we dan vergeven worden? Ik ben geen moordnares, maar ook ik heb fouten begaan. En ik ben vergeven! Hoe kan ik, op mijn beurt, de vergiffenis die mij werd geschonken niet geven – zelfs aan mijn eigen zoon. Speciaal mijn eigen zoon. Gedurende de laatste tien jaar heeft de liefde die ons gezin ontving, mij geïnspireerd om waar ik ook kan de boodschap van vergiffenis te verspreiden, dikwijls hand in hand met de Amish gezinnen die mijn zoon zo heeft getroffen. Op 2 oktober 2006 raasde een tsunami door mijn wereld. Maar ik heb geleerd dat zonder stormen, er geen regenbogen zouden zijn. Ik weet niet wat nog komt, maar ik ben niet bevreesd. Ik ben ertoe gekomen mijn leven toe te vertrouwen aan de God van zowel stormen als regenbogen".

Deze tekst is samengesteld uit stukken van meerdere Amerikaanse artikels (HW):

- "Her son shot their daughters 10 years ago. Then these Amish families embraced her as a friend". Auteur: Colby Itkowitz in "The Washington Post", 1 oktober 2016.
- "My Son Shot 10 Amish Girls In a Pennsylvania Schoolhouse". Auteurs: Terri Roberts en Jeanette Windle in "Woman's Day", 19 februari 2016
- Engelse, Nederlandse en Pennsylvaaans-Duitse Wikipedia

Genade

Een tijdje geleden las ik 2Petrus 3:18: "Laat uw standvastigheid niet varen, maar groei in de genade en in de kennis van onze Heer en redder Jezus Christus."

Het gedeelte "maar groei in de genade en in de kennis van onze Heer" trof mij.

En zo ging ik nadenken over deze "genade".

We horen vaak spreken over ons geloof – geef ons meer geloof (het zou moeten zijn; kom ons ongeloof te hulp), maar dat schrijft Petrus niet. Nee, groeien in de genade van onze Redder.

Wat is genade?

Ik zocht het op. 8 Punten gaven uitleg. Pas bij punt 7 stond er: een gunstbewijs.

De eerste drie verwezen naar: de goedertierenheid van God, Gods vergevingsgezindheid, Gods barmhartigheid, gerechtvaardigd uit zijn genade door de verlossing die in Jezus Christus is.

Betekent het dan dat we in deze eigenschappen van God; goedertierenheid, vergevingsgezindheid, barmhartigheid, moeten groeien, meer en meer, navolgen? Ik geloof het wel.

Maar er is meer, deze genade van God vraagt verootmoediging, verlangt ook heiliging en toewijding.

Heiliging is door God apart gezet zijn uit deze wereld, afgezonderd voor Hem. Dat heeft tot gevolg dat ons leven afwijkt van het werelds leven, dat er onderscheid is! Want heiliging houdt in God verheerlijken, God op de eerste plaats zetten in ons denken, handelen, in onze levenswijze.

We behoren Hem toe en dan volgt de toewijding aan Hem.

Groeien in de genade en kennis van God, hoe gaat dat in zijn werk? Door Gods wapenrusting aan te trekken, lees hierbij Efeziërs 6:14-18.

En dan? "Dan zullen we, door ons aan de waarheid te houden en elkaar lief te hebben, samen volledig toe groeien naar Hem die het hoofd is: Christus." Ef. 4:15

Dan gaan we waken en bidden om zijn wederkomst, uitzien naar zijn toekomst, ons voorbereiden op het grote bruiloftsmaal.

Dietrich Bonhoeffer schrijft het volgende:

"Goedkope genade is de prediking van vergeving zonder verootmoediging (...) Goedkope genade is genade zonder navolging, genade zonder kruis, genade zonder de levende, mensgeworden Christus (...)

Kostbare genade is de verborgen schat in de akker, ter wille waarvan de mens heengaat en met vreugde alles verkoopt wat hij had en de kostbare parel, ter wille waarvan de koopman al zijn goederen prijsgeeft (...)

Genade is zij omdat zij oproept tot navolging van Christus; kostbaar is ze, omdat ze de mens het leven kost; genade is zij omdat ze hem pas zo het leven schenkt."

NL

De schat in de akker (*Jan Luyken*)

Een goede vakantie, allemaal!

